

8-9 Leenangst

Niet nodig, zolang je het geld niet opmaakt aan uitgaan en vakantie

10 Geen fusie

Waarom de onderhandelingen tussen MSM en UM opnieuw stukliepen

5 NL-DE

Dean Bernadette Jansma: "Ask yourselves: 'Why do Germans not stay in Germany' instead of 'Why do the Dutch not leave their country'. Education here is much more small-scale, the university is international, the facilities are good and the service is much friendlier. If you have a question, you are given help."

observant|6

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 1 oktober 2015

nl

UB overweegt weer tourniquets bij de ingang

Opnieuw klagen studenten over de overvolle bibliotheek in de binnenstad. Deze keer in de faculteitsraad bij rechten, vorige week woensdag, waar werd gesproken over het plaatsen van tourniquets, zoals de universiteitsbibliotheek zelf overweegt.

Er is op dit moment geen strikte regel die zegt dat de UB alleen voor studenten en medewerkers van de Universiteit Maastricht toegankelijk moet zijn. Maar plaatst de bibliotheek daadwerkelijk poortjes bij de entree, zoals ook bij de nieuwe learning spaces op het Tapijn terrein, dan kunnen alleen nog maar UM-pasjeshouders naar binnen. Het invoeren van dit soort controles hangt samen met de functie van de bibliotheek, zegt gebouwenbeheerder Yvette Froeling. En volgens haar is daar geen consensus over. De een vindt dat de UB een maatschappelijke functie heeft en open moet zijn voor iedereen, inclusief scholieren, zodat ze een warme overgang krijgen van school naar

hogere onderwijs. Een ander wil 'vreemde gasten' weren. Binnenkort zal er een discussie worden gevoerd tijdens het directeurenoverleg. Het ontbreekt aan vaste controlemomenten in de UB "omdat dit te veel stoort tijdens het studeren", zegt Froeling. Wel kunnen bezoekers gevraagd worden naar hun UM-kaart of ID-bewijs. "Vooral in drukke periodes, zoals voor de examens, controleren we intensiever. We vragen middelbare scholieren om te vertrekken, verwijzen hen bijvoorbeeld naar het Centre Céramique." De drukte - overdag - in de UB binnenstad is al jaren een groot probleem. Uitbreiding van leerplekken in een Tapijnpand, afgelopen voorjaar, en studieplekken in het Bonnefantenklooster zorgen niet voor de gewenste oplossing. "Hoe meer plaatsen je aanbiedt, hoe meer studenten er komen", zei Froeling enkele maanden geleden al in *Observant*. Dit najaar wordt een proef gedaan met facultaire onderwijsruimtes als studieplek.

Wendy Degens

Harald Merckelbach wint officiële 'Nobelprijs voor de Psychologie'

De rechtspsycholoog prof. Harald Merckelbach heeft de officiële 'Nobelprijs voor de psychologie' gewonnen. De verkiezing is door het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP) op touw gezet naar aanleiding van het 50-jarig bestaan van verenigingsblad *De Psycholoog*. De onderscheiding komt op het moment dat de Maastrichtse rechtspsychologen overwegen om het NIP de rug toe te keren. Zie pag. 11

eng

Alex from Ghana serves drinks in the Ritz Carlton Dubai pool. This is a photo made by Jonas Bendiksen who is one of the speakers at TEDxMaastricht 2015. He is the photojournalist who gives 'journalistic orphans' (stories that get left behind in the race for the daily headlines) a home. This picture is part of the photo series 'Far From home - Guest workers of the Gulf'. Read more about TEDxMaastricht on page 7

UM dangles at the bottom in Elsevier

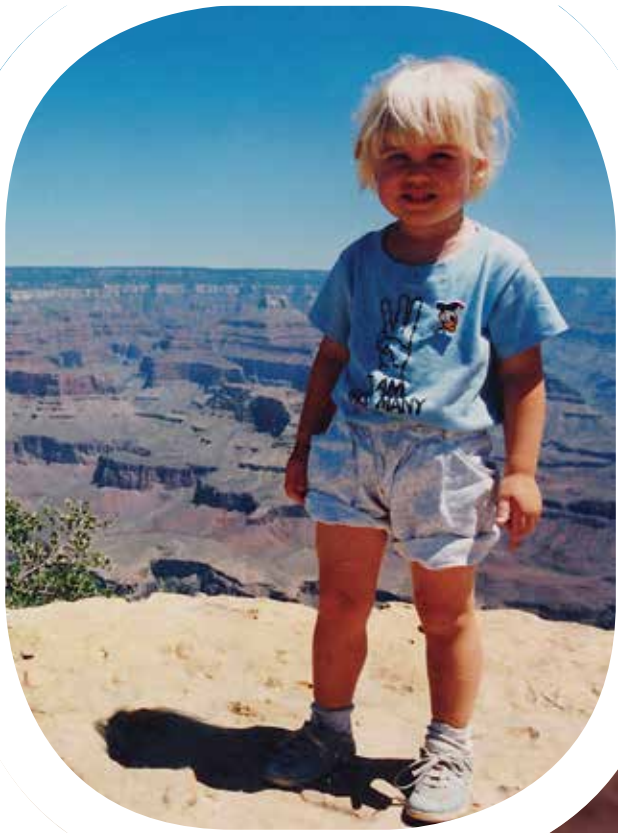
In the latest Elsevier ranking, Maastricht University takes last place (of the four) in the category Specialist Universities. At the same time, Psychology, Law and University College are in the lead on a national level. The UM bachelor's programmes of Medicine and Biomedical Sciences, however, did horribly. Of the Maastricht master's programmes, only Dutch Law comes in first.

Every year, the weekly magazine *Elsevier* publishes a higher education supplement. The editors make a distinction between broad, specialist and technical universities, and don't just ask students for their opinion, but also professors and senior lecturers. According to the students, five Maastricht bachelor's programmes are the best in the country: Psychology (of a total of ten), Tax Law (5), European Studies (2), and European Law School (2). Again, University College is head and shoulders above the rest. As for the two science bachelor's programmes, Knowledge Engineering and the Maastricht science programme - the only ones in their category in the Netherlands - many students are satisfied too. The professors only placed Health Sciences at the top. Medicine and Biomedical Sciences dangle at the bottom: both end up in seventh place (of a total of eight). What is noticeable is that, according to the students, Medicine (in the bachelor's and the

master's) loses points in the area of 'testing'. Traditionally, several Maastricht programmes score relatively poor on 'organisation and communication'. The Maastricht master's programmes, compared to other universities, do not stand out. Only Dutch Law ends in first place. Artificial Intelligence and Tax Law take second place. Students are least satisfied with the master's of Health Food Innovation Management, Public Policy and Human Development, Work Health and Career, and European Studies. A total of 38 UM master's programmes were assessed; a mere nine of these were compared on a national level, the rest is unique in its kind. Wageningen University - according to the weekly magazine *Elsevier* - has the largest number of top studies of all Dutch Universities. Of the students in Wageningen, 79 per cent is satisfied, against 19 per cent in Maastricht. Among the broad universities, Radboud University in Nijmegen has the largest number of programmes with satisfied students. The professors, however, are more enthusiastic about Utrecht University than about Radboud University. Wageningen University was not included in this list, because *Elsevier* believes that professors cannot judge this specific education offer adequately.

Maurice Timmermans/HOP

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Karlijn Haagsman (Odijk, 1984) * **In het dagelijks leven:**

docent 3 faculteit Arts and Social Sciences

* **Woonplaats:** Maastricht * **Burgerlijke staat:** single

“Bij de Nijmeegse nonnen heb ik geleerd dat je ook plinten moet schoonmaken”

Foto: Loraine Bodewes

Wiskunde? Bah! Het was niet mijn favoriete vak op de middelbare school, maar ik was er wel goed in. Ik hield meer van aardrijkskunde en geschiedenis, dat ging ten minste over mensen. Ik heb wel ooit wiskunde gegeven aan brugklassers toen ik voor mijn masterscriptie onderzoek deed op het Polynesische eiland Tonga. Dat ging over breuken, basiskennis, ja.

Mijn ouders hadden liever gezien dat ik International Business was gaan studeren. Absoluut niet. Ze stimuleerden me juist om mijn eigen weg te gaan. Als ze al hadden willen sturen dan was het in de richting van de bètawetenschappen geweest. Mijn vader is hoogleraar biochemie aan de Utrechtse faculteit diergeneeskunde, mijn oudste zus werkt daar ook. Zij is in opleiding tot chirurg diergeneeskunde. Mijn moeder en jongste zus zijn allebei bioloog en werken aan de Utrechtse faculteit biologie. Ik ben de vreemde eend in de bijt met culturele antropologie en de keuze voor studentenstad Nijmegen. Ik houd van het sociale, het linkse en de prettige sfeer in die stad.

Doe mij maar vijf kinderen. Ja. Ik wilde er vroeger vier, maar eentje meer kan wel. Ik wilde altijd een jongen, dan twee meisjes en nog een jongen. Ik ben blij met mijn zussen, we hebben een goede band, zien elkaar vaak. Het zijn mijn maatjes, ze kennen me het allerbeste. We zijn wel anders: ik ben de idealist, kan heel kwaad worden als ik in de krant lees over de vluchtelingen. Hoe kunnen ze zeggen: ik wil ze niet hier. Het lijkt alsof de mensen geen hart hebben. Hoe kunnen ze spreken van een stormvloed aan vluchtelingen. Dat is gewoon niet waar. En al zou het zo zijn! Denk toch eens terug aan de Tweede Wereldoorlog. Toen waren

we trots dat we de joden hielpen, al deed dat ook lang niet iedereen. Hoe kun je dan nu de ogen sluiten?

Zet mij maar op een tropisch eiland. Zolang het geen verlaten eiland is: ja. Ik heb onderzoek gedaan op Tonga, naar retourmigratie: waarom mensen terugkeren. Iedereen helpt elkaar daar, je hoeft nooit – er zijn veel tekorten - honger te lijden. De mensen zijn heel vriendelijk, open, er is nauwelijks criminaliteit. Juist omdat iedereen elkaar kent. Dat heeft ook een keerzijde. Ze roddelen enorm veel. Wat interessant is dat ze heel geïsoleerd leven – het duurt twee dagen om er te komen -, maar tegelijkertijd banden hebben met de halve wereld. De helft van de Tongaanse bevolking woont overzee.

Bij welke film moet je huilen? *Beautiful*, over een vader van twee kinderen die kanker krijgt en waarbij alles misgaat. En bij *Still Alice* kreeg ik ook een brok in mijn keel. Dat gaat over een vrouwelijke hoogleraar die op jonge leeftijd Alzheimer krijgt. Ze weet dat ook en probeert het te ontkennen. Het lijkt me zo erg als je die aftakeling bewust meemaakt.

Als ik aan mijn kinderjaren in Zeist denk... dan denk ik aan mijn zorgeloze jeugd, aan de basisschool, tennis, ballet, klarinet, vriendinnetjes. Het ergste wat me ooit is overkomen in die tijd - zo zorgeloos was het - is de dood van mijn hond Rik. Een Drentse Patrijs, ik ben met hem opgegroeid.

Mijn huis is altijd schoon en opgeruimd. Ja, dat zegt iedereen. Ik heb heel veel spullen, veel souvenirs van mijn reizen, ik bewaar alles. Ik houd niet van die strakke moderne interieurs. Een huis moet leven, maar alles is wel schoon en opgeruimd. Ik heb in Nijmegen vijf jaar als schoonmaakhulp in de thuiszorg

gewerkt. Ik heb veel geoefend. Ik werkte onder anderen voor de nonnen, daar heb ik geleerd dat je ook de plinten moet schoonmaken. Ze waren heel lief en altijd vechtend tegen onrecht. Een van hen was in de negentig en schreef iedere week een brief aan de Paus voor meer ruimte en rechten voor vrouwen in de kerk.

Sporten is niets voor mij. Vroeger deed ik aan ballet, later salsa en Indiase dans. Toen ik naar Maastricht kwam voor een promotieonderzoek kreeg ik een PhD-buikje. Je zit uren stil achter je pc. Nu ga ik drie keer in de week naar de sportschool.

Schets in vijf woorden hoe je als puber was. Praatte veel, braaf, lievelingetje van de leraren, wilde reizen, verlegen. [Grinnikt] Dat laatste is overgegaan, net als dat brave.

Ik krijg stress van ... studenten die zich als klanten opstellen. Ik vind les geven leuk, ik geniet daar van, maar een kleine minderheid maakt het soms erg bont. Ze zijn boos als je in het weekend hun mail niet beantwoordt, ze klagen over hun punt. Een zeven is gewoon goed. Een acht is heel goed. Ik vind dat studenten zelf hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Op mijn veertigste ben ik hoogleraar. Nee, die ambitie heb ik nu niet. Misschien later ooit. Ik wil graag onderzoek doen en weet dat een hoogleraar daar nauwelijks aan toekomt. Hij is veel tijd kwijt met managen en geld binnen halen.

Hond of kat? Ik zou heel graag een hond willen, maar ik heb alleen een balkon. De vriend van mijn zus, ook dierenarts, zegt: eerst een man, dan een hond. [Lacht] Hij heeft een punt.

Elsevier: Psychologie op één, geneeskunde weer onderin

In de nieuwste ranglijst van Elsevier eindigt de Universiteit Maastricht op de laatste plaats (van de vier) in de categorie specialistische universiteiten. Toch gaan de psychologen, juristen en het University College landelijk aan kop. De bacheloropleidingen geneeskunde en biomedische wetenschappen doen het daarentegen beroerd. Van de Maastrichtse masters eindigt alleen Nederlands recht op één.

Volgens de studenten zijn vijf Maastrichtse bacheloropleidingen de beste van het land: psychologie (van de 10), fiscaal recht (5), Europese studies (2) en European Law School (2). Ook het University College staat weer bovenaan. Over de twee bètabachelors kennistechnologie en het Maastricht Science Programme - de enige in hun categorie in Nederland - zijn eveneens veel studenten tevreden. De hoogleraren plaatsen alleen

gezondheidswetenschappen op één.

Net als vorig jaar verkeren geneeskunde en biomedische wetenschappen in de onderste regionen: voorlaatste. Geneeskunde is één plaats gestegen in vergelijking met 2014. "We hebben het afgelopen jaar in samenspraak met studenten veel maatregelen genomen", zegt prof. Mirjam oude Egbrink, directeur van het onderwijsinstituut. "Maar we wisten op voorhand dat het weinig verschil zou maken omdat de Nationale Studenten Enquête al in januari en februari is afgenomen. Toch zien we een eerste kentering. De studenten zijn minder ontevreden over 'toetsing' en over 'organisatie en communicatie'."

Voor de master geneeskunde, gezakt van plaats zes naar zeven (van de acht), is die ommekeer nog niet zichtbaar. "We zitten midden in de herziening van de opleiding, met een geheel nieuwe toetsopzet waarin portfolio's en mentoren een

grotere rol spelen. Dit is een mega-operatie die niet alleen de docenten aangaat in het MUMC+ maar ook in de affiliatie-ziekenhuizen. Het vraagt een andere mindset bij staf en studenten en dat kost tijd."

De psychologen doen het verrassend goed. Stond de bacheloropleiding vorig jaar in de middenmoot, nu is die de beste van het land. "Dat komt onder meer omdat we studenten meer keuzevrijheid geven", zegt Tom Smeets, portefeuillehouder onderwijs. "In het tweede jaar konden ze al kiezen voor topics binnen de vakken, nu kunnen ze dat ook in het eerste jaar. Zo kunnen ze hun eigen interesse meer volgen. Ook hebben we onze roosters beter op orde. We beperken de tussentijdse wijzigingen tot een minimum. Dat waarderen ze, ook omdat ze allemaal een bijbaan hebben en moeten kunnen uitgaan van een zekere dagindeling. Een nuancering is nog wel op z'n plaats: we

staan weliswaar op één maar de verschillen tussen de opleidingen zijn heel klein."

De Maastrichtse masteropleidingen gooien, in vergelijking met andere universiteiten, geen hoge ogen. Alleen Nederlands recht belandt op de eerste plaats. Kunstmatige intelligentie en fiscaal recht eindigen op twee. Het minst tevreden zijn de studenten over de masters Health Food Innovation Management (FHML, Venlo), Public Policy and Human Development (School of Governance), Work Health and Career (FHML), en European studies (Fasos).

In totaal zijn 38 UM-masters beoordeeld; slechts negen daarvan zijn landelijk vergeleken, de rest is uniek in zijn soort.

Maurice Timmermans

Een monument voor Theo van Boven

"Een monument", zegt een van de bezoekers van de documentaire over Theo van Boven na afloop. Of hij het over de man of over de film heeft, is niet helemaal duidelijk maar het doet er ook niet toe: het is allebei waar. Afgelopen dinsdagavond was er in de aula aan de Minderbroedersberg een soort voorpremière - de film gaat nog rouleren en wordt volgend voorjaar bij de regionale zender L1 vertoond - van *The Subversives: Theo van Boven at the UN*, gemaakt door regisseur Miles Roston. Centraal staan de jaren dat Theo van Boven (die in 1982 aan de gloednieuwe rechtenfaculteit in Maastricht tot hoogleraar zou worden benoemd) directeur van het mensenrechtenbureau van de Verenigde Naties was, in Genève. Hij zou die functie vijf jaar vervullen, van 1977 tot '82, tot hij werd weggestuurd door machinaties van vooral de Verenigde Staten met de hartelijke instemming van precies die Zuid-Amerikaanse dictaturen die hij zo hard had aangepakt. Van Boven introduceerde een nieuwe aanpak in de stoffige VN-burelen: we noemen man en paard als het gaat om schendingen van de mensenrechten, we doen dat publiekelijk, en we stellen onze kantoren (en zelfs onze privéwoning) open voor de slachtoffers. Want tot die tijd konden die nergens bij de VN terecht. En dus kwamen ze bij hem langs, de Chilenen onder de knoet van Pinochet, de Argentijnen onder de junta, en vele anderen. Wat de film van Roston bijzonder maakt is dat hij eigenlijk nauwelijks over Van Boven gaat maar des te meer over de mensen voor wie hij zo veel heeft betekend. Er komen slachtoffers van marteling aan het woord, en nabestaanden die geliefden hebben verloren als

gevolg van de vele 'vermissingen', de (groot-)moeders van de Plaza de Mayo. Allemaal zijn ze Van Boven diep dankbaar voor zijn eigen kennis over te brengen op de groep. Dat gaat ook moeilijk want veel tutoren zijn zelf nog student of maar net afgestudeerd. 'Bildung' vereist dat docenten studenten laten delen in hun kennis en studenten stimuleren om zich intellectueel te ontwikkelen. Naast persoonlijk contact tussen docent en student is hiervoor nodig dat docenten over een aanstekelijk enthousiasme beschikken en studenten kunnen inspireren. In het pgo is persoonlijk contact tussen docent en student schaars. Onderwijsblokken zijn vaak multidisciplinair opgezet. Hoogleraren geven hooguit enkele

Theo van Boven in zijn film Foto: Joey Roberts Bovens tweede man in Genève Tom McCarthy; zelfs een Amerikaanse oud-ambassadeur die nog steeds vindt dat de mensenrechtensituatie in het Oostblok meer aandacht verdiende dan die onder de Zuid-Amerikaanse dictaturen. Kortom: een aanrader.

Wammes Bos

Gezonder na Health & Fitness

De UM'ers die mee hebben gedaan met de 'minibeweginginterventie' Health & Fitness Express blijken daar enthousiast over. Ze voelen zich gezonder, energiever en meer ontspannen na de rek- en strekoefeningen. Dat zeggen althans vijf deelnemers tijdens interviews, zegt Inge Houkes, onderzoeker bij sociale geneeskunde. "Om statistisch verantwoorde uitspraken te doen hebben we 67 deelnemers vragenlijsten laten invullen, maar die groep blijkt te klein. We hopen nieuwe respondenten te werven in de volgende ronde Health & Fitness, die op 5 oktober start. Daarvoor hebben zich al 85 mensen aangemeld."

De oefeningen zijn enigszins aangepast. "Er komt meer aandacht voor oefeningen die je makkelijk aan je bureau kunt doen. Ook is het aantal sessies uitgebreid van zes naar tien."

MT

Laatste
nieuws
op
observantonline.nl
Word lid van
[facebook.com/
ObservantUM](https://www.facebook.com/ObservantUM)

'Bildung' is het nieuwste 'buzzword' in het hoger onderwijs. In de onlangs verschenen strategische nota hoger onderwijs spoort onderwijsminister Bussemaker universiteiten aan om studenten een bredere intellectuele vorming te bieden. In de woorden van de minister staat "Bildung voor meer begrip van de wereld, een sterker moreel kompas en empathie, grensverleggend denken en doen, en zelfontplooiing gedreven door nieuwsgierigheid en kritisch denkvermogen".

'Bildung' is een kerntaak van de universiteit. Door de toename van de studentaantallen en de verregerende specialisatie in het wetenschappelijk onderzoek, is 'Bildung' op de achtergrond geraakt. Het is goed dat de minister universiteiten oproept om hier verandering in te brengen. Jammer alleen dat ons probleemgestuurd onderwijs hier niet voor geschikt is.

'Bildung' vereist dat docenten de tijd nemen om studenten te begeleiden bij hun intellectu-

Pgo ongeschikt voor 'Bildung'

ele vorming. Het pgo staat dat niet toe. Kern van het pgo is de tutorgroep. Hier bespreken studenten door docenten bedachte casussen. De tutor van de onderwijsgroep is slechts een procesbegeleider. De tutor wordt niet geacht zijn eigen kennis over te brengen op de groep. Dat gaat ook moeilijk want veel tutoren zijn zelf nog student of maar net afgestudeerd.

'Bildung' vereist dat docenten studenten laten delen in hun kennis en studenten stimuleren om zich intellectueel te ontwikkelen. Naast persoonlijk contact tussen docent en student is hiervoor nodig dat docenten over een aanstekelijk enthousiasme beschikken en studenten kunnen inspireren. In het pgo is persoonlijk contact tussen docent en student schaars. Onderwijsblokken zijn vaak multidisciplinair opgezet. Hoogleraren geven hooguit enkele

hoorcolleges. De docent is een passant in het pgo onderwijs. Als we 'Bildung' serieus nemen, dan moet het pgo op de schop. Er moet meer ruimte zijn voor persoonlijk contact tussen docent en student. Bij de masteropleiding Evidence Based Innovation in Teaching hebben wij dat gedaan. Bij deze masteropleiding gaan studenten niet aan de slag met de casussen die door docenten zijn bedacht, maar formuleren ze hun eigen onderzoeksvraag. Elke student heeft een docent als persoonlijk begeleider. Gedurende het hele semester begeleidt de docent de student bij het schrijven van zijn paper. In de tutorgroep wordt de voortgang van het onderzoek besproken met andere studenten. De hoorcolleges en werkgroepen dienen om studenten de kennis en vaardigheden aan te leren om een wetenschappelijk paper

te schrijven. Deze vorm van pgo biedt niet alleen meer mogelijkheden voor intellectuele vorming, het verhoogt ook de studenttevredenheid en het werkplezier van de docent.

Wim Groot, hoogleraar gezondheidseconomie en hoogleraar evidence based education

Kiran Klaus Patel inspired by Akira Iriye

“He is a Harvard star but not a prima donna”

It's a bit silly, the format of this series, says Prof. Kiran Klaus Patel with a smile. He holds the Jean Monnet chair of European and Global History and from January 2016, he will be vice dean of Research at the faculty of Arts and Social Sciences. “I grew up in an academic tradition where people sometimes cite the old Latin saying: ‘When you see a monument, look around it.’ We study the past and know that people have strengths and weaknesses. As a scholar, you always have to be critical, and not blindly copy someone’s approach or thoughts. You have to find your own way. Besides that, we often have more than one scientific ‘hero’.”

Photo: Joey Roberts/Illustration: Simone Golob

Having said that, Patel starts to talk about one of the people he admires most: Akira Iriye, the Charles Warren Professor of American History, emeritus, at Harvard University. This American professor with Japanese roots is 80 now, but still working hard. Laughing: “I had to take an elderly person, I’m a historian.” Then serious: “He embodies key qualities I admire in academia. He reinvented himself and his field several times. He started as a traditional historian on Japanese-American diplomatic relations and turned into a pioneer of transnational history. Transnational history, as a new perspective, allows scholars to study all kinds of links between societies. They ask themselves: what’s at stake? A whole range of issues are now in the picture of historians. Think about commodity flows, lobby groups, media,

or international organizations like the United Nations and the European Union. This has not been taken seriously for a long time. Iriye, among others, put it on the agenda, he is a leader in this respect. Another example is migration, a very big issue today. Immigrants don’t start in our country, as if migrants came from nowhere. First and foremost, they left their homes: rather than coming to us, they have left their own land. They will always be linked to their origins and influence the society they fled to.” Some of Patel’s work is in the same field as Iriye’s research. In his latest book, *The New Deal: A Global History*, which will be published in January 2016 with Princeton University Press, he writes about the history of the United States in a global perspective. “Republican candidate

Donald Trump says, for example, that the US is so special, so different from the rest of the world. Transnational history research shows us that he is wrong.” Last but not least, Patel mentions Iriye’s personality. Although an emeritus professor, he’s immensely active, travelling around the United States, Europe and Asia. “He is a Harvard star but not a prima donna. He is modest, always curious about what others do, and really interested in the people he meets. He is charismatic and has clear ideas. We exchange emails and once in a while we have dinner together.”

Riki Janssen

“Evidence”

I have never been the target of an attack by journalists, but one day it is bound to happen. I do research in a controversial area: forensic psychology. I’m the guy who claims that psychopaths can be treated. I’ve spent the past ten years of my life doing research to prove it. I’ve rarely sought media attention, but that can’t last forever. When you do controversial work, you can suddenly find yourself on the receiving end of a media fusillade.

Take the recent attack on my colleague, Prof. Corine de Ruiter. In a court case, she gave expert testimony that offended the brother of an accused perpetrator of spousal abuse. He filed a complaint with the Netherlands Institute for Psychology (NIP), which reprimanded her for drawing diagnostic conclusions that strayed from the evidence in the case. Some news outlets, including the *Observant*, covered the story in a balanced way. Others, however, were decidedly one-sided: not mentioning, for example, that the NIP had never read the report that Prof. de Ruiter had written for the court, and jumping to conclusions based on the vague impression that she is “controversial”. In response, Prof. de Ruiter wrote a clear, well-reasoned critique of the NIP’s decision (fpblog.nl). And yet, some people who believe uncritically what they read in the press will get an erroneous impression.

Marshall McLuhan famously called our modern, inter-connected world, “the global village”. Yet, this virtual village differs in important ways from a real one. In the global village, we often jump to conclusions based on scant evidence, influenced by some journalists who thrive on attention-grabbing narratives such as “esteemed professor humbled by NIP”. In a real village, we can judge someone’s character based on long observation and direct experience. And this intimate knowledge tempers our tendency to jump to conclusions about them. In fact, Prof. de Ruiter has done more than practically anyone in this country to advance the cause of evidence-based practice in forensic psychology. Sticking to the evidence is the central tenet of our Masters program in forensic psychology at Maastricht University, which Prof. de Ruiter leads. Yes, I know that someone in the public eye needs to be able to take the heat. Prof. de Ruiter can handle it. Still, how can the people who are criticizing her about evidence in the courtroom pay so little attention to it in the court of public opinion?

David P. Bernstein,
Professor of Forensic Psychotherapy

“The Netherlands has had its back to Germany”

Five thousand German students in Maastricht, against three hundred Dutch students in Aachen. Where does this difference come from? This was the theme of a discussion held in the Feestzaal at the Faculty of Law last Monday.

“I grew up in Roermond. We watched a lot of German television at home. Today, the Dutch no longer come in contact with the German language so easily. We deprive ourselves of something in doing so,” Karin Straus (Dutch) begins; she is spokesperson for education for the Dutch liberal party VVD in Parliament. Together with the German dean of Psychology, Bernadette Jansma, she forms the panel that will discuss matters with each other and with the audience in the hall. The evening was organised by the de Deutsch-Niederländische Gesellschaft zu Aachen (DNG) and the Institute for Transnational and Euregional Cross Border Cooperation and Mobility (ITEM).

According to Straus, the Netherlands has had its back to Germany for years. “Everything is focused on Western Holland or far away countries. That there is a good technical university just around the corner, is something a lot of students don’t know.” German is not cool, remarked Frank Cörvers, Maastricht professor of Transition on the Labour Market, during his welcoming speech. “My children have no affinity for that language.”

Bernadette Jansma and Karin Straus Photo: Loraine Bodewes

As a result, Dutch people’s knowledge of German is declining. “You will not survive a German university with secondary-school German,” says Straus. German universities think so too. A German visitor tells that requirements are getting higher, some institutes asking for *near native level*. “That makes it almost impossible for Dutch students to be accepted.”

Unnecessary, feels Bernadette Jansma. “When I

first came to the Netherlands to work at the Max Planck Institute in Nijmegen, my English was not very good. But I was asked because of my knowledge and expertise. Learning the language happens automatically. That is what I also see in the tutorial groups here in Maastricht, students learn from each other. We pay attention to more than just grades when they enrol. Motivation is important. If you have the courage to cross the border, you most

likely have enough courage to tackle obstacles.” Jansma points out the differences between Maastricht and Germany. “Ask yourselves: ‘Why do Germans not stay there’ instead of ‘Why do the Dutch not leave’. Education here is much more small-scale, the university is international, the facilities are good and the service is much friendlier. If you have a question, you are given help. At my former university, there was an opportunity once a month to collect diplomas from the secretary’s office. It was raining and I didn’t have a bag with me. When I asked for something to cover it, the reply I got was ‘that as well?’”

Another issue is recognition of diplomas, which often causes problems. “If there is one country that we should have agreements with, then it would be Germany,” says Straus. “They are our neighbours.” She argues that especially intermediate vocational education institutes in border areas should get together and set up joint curriculums. “Schools in the Netherlands have a lot of freedom when it comes to setting up their own education programmes, but few make use of this.” She refers to the small-scale projects in which there is already collaboration. According to Jansma, this is the best way. “You just have to make a start, and then you can use best practices to show that it is possible.”

Cleo Freriks

UM back in Times Higher Education top 100

After the QS international universities ranking, two weeks ago, this week we have the Times Higher Education list. And whereas Maastricht dropped dramatically in the QS ranking, this time it has risen from 101 to 88, a place that the UM shares with the Japanese Kyoto University.

The UM’s score, just within the top 100, can be relevant considering the fact that these lists are used worldwide by students. According to the digital UK magazine in Groningen, which published a critical

article about the usefulness of the lists last week, potential students at education fairs in Indonesia, for example, asked if the university was in the top whatever. If not, “then they immediately moved on to the next”.

The newspaper characterises QS and THE as “businesses worth millions that are mainly out to earn even more money. QS can be sure that its ranking will be clicked on approximately 100 million times by future students, and universities therefore advertise on a large scale on its website”. That is why

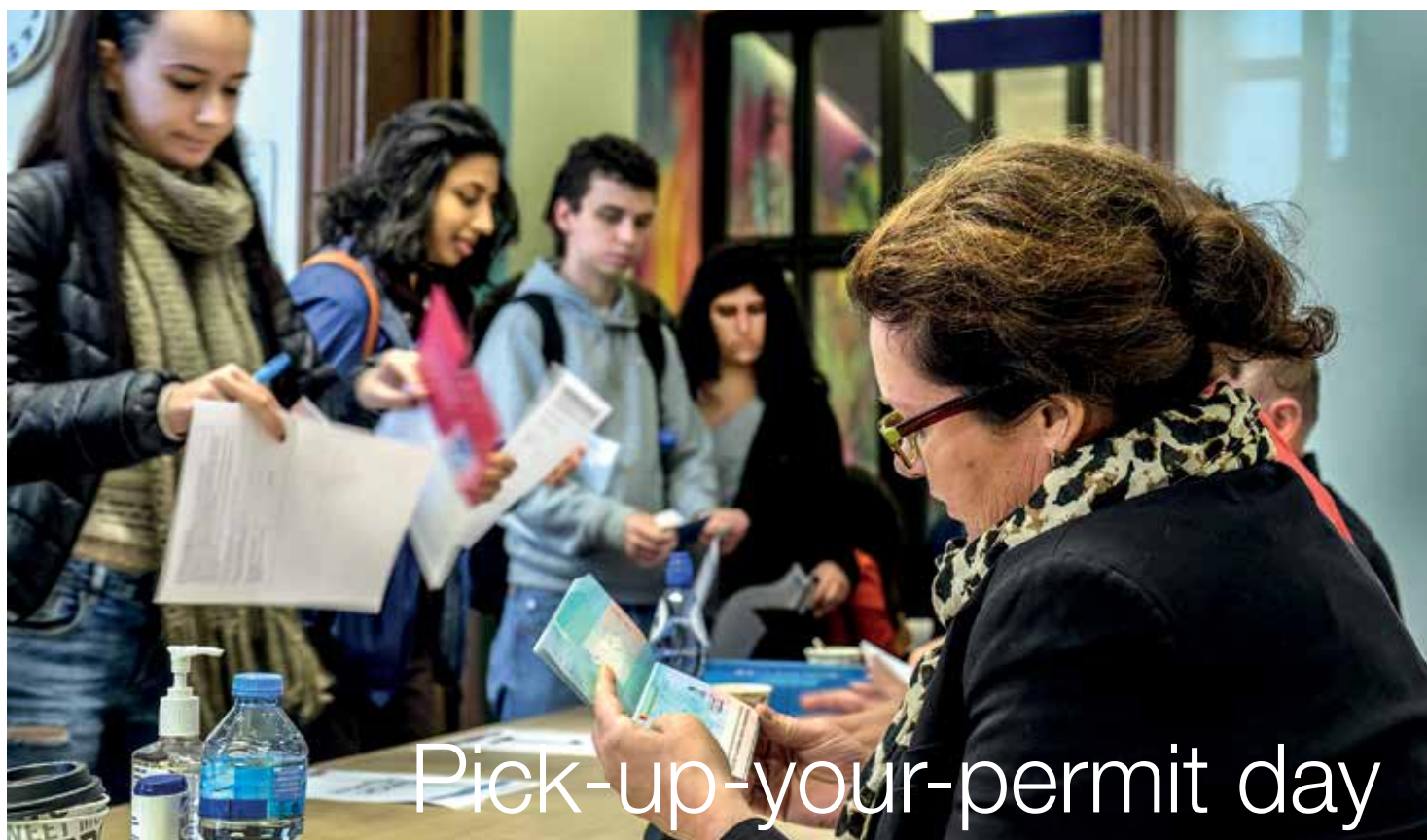
“QS and THE will do everything in their power to receive as much attention as possible (...). Including regular changes of methodology, resulting in considerable shifts. These, after all, generate a great deal of media attention and hence a lot of traffic to the site. (...) ‘They admit it too,’ says [President of the Executive Board in Groningen, Sibbrand] Poppe, who for some years had a seat in the advisory group for THE, ‘that they are not interested in stability. They don’t want universities to introduce policies based on the lists.’

There is also a lot of criticism about the lists in Maastricht. President of the Executive Board, Martin Paul, has said on various occasions that the value of such lists is extremely dubious, but that they do exist and are taken seriously by those trying to decide where to go for their study.

Wammes Bos

www.ukrant.nl/magazine/lijstjes

www.timeshighereducation.co.uk/world-university-rankings/

Pick-up-your-permit day

Whether they had come to Maastricht for a semester, a year or a full three-year study programme, all non-EU students stood in line last Tuesday at the Student Service Centre to collect their residence permits. Since 2010 the Maastricht University Visa Office has organised a centralised pick-up-your-permit-day twice a year. On Tuesday, a little over 700 students came by.

One of them is Iryna Lunevich from Belarus. She came to Maastricht for the master’s in European Studies on Society, Science and Technology. “It’s

a unique programme, I’m really impressed by the quality so far.” She feels Maastricht is cosy, but too tiny for her taste. “Before this I lived in Moscow. There’s not much to do here. That does make it perfect for studying though; there are very few distractions.”

Business and Economics student Jessica Allen from Australia disagrees. “There’s sports and fun everywhere. I love it; it’s a super friendly city. The only downside is that my backpack got stolen.” She chose Maastricht for her semester abroad for sev-

eral reasons. “It’s highly ranked, the programme is in English and I was keen to try the different learning system. Also, it’s centrally located in Europe, making it easy to travel around.” That was also what attracted exchange student John Isemann (Business and Economics) from the United States. He has already spent weekends in Paris, Dublin, Munich, Berlin, Amsterdam and The Hague. “Next weekend I’m going to Rome and I’m planning trips to Barcelona and Norway as well.”

CF/Photo: Joey Roberts

UL considers return of installing turnstiles

Again students are complaining about the overcrowded library in the city centre. This time, they did so in the Law Faculty Council meeting last Wednesday, in which the idea of the university library to install turnstiles was discussed.

At the moment, there is no strict rule that says that the UL is only open to students and employees. But if the library were to actually install turnstiles at the entrance, like at the new learning spaces on the Tapijn premises, then only UM pass holders could enter. Introducing this kind of ID checks is related to the library’s function, says building manager Yvette Froeling. According to her, there is no consensus on this. There are those who think that the university library has a social function and should be open to everyone, including school children, so that they can have a comfortable transition from school to higher education. Others want to keep out ‘strange customers’. The topic is about to be discussed in the directors meeting.

There is a lack of fixed checks in the university library, “because this causes too much disturbance when people are studying,” says Froeling. Visitors can be asked for their UM card or ID. “Especially during the busy periods, like before exams, we check more intensively. We ask secondary-school children to leave, referring them to Centre Céramique, for example.” Overcrowding - during the day - in the city centre university library has been a major problem for years. Expanding the number of learning spaces in a Tapijn building, last spring, and study spaces in the Bonnefanten convent, did not result in the desired solution. “The more places you offer, the more students turn up,” said Froeling a few months ago in *Observant*. This autumn, there will be a trial with faculty teaching rooms being used as study spaces.

WD

Work like a slave, eat like a king

Like a salad boss

My menu

Like a (salad) boss € 9,00
Mango unchained € 5,50

Once outside temperatures start to drop below 15 degrees, healthy summer snacks like those on offer at the Salad Bar are not quite the warm and cosy meal that might first come to mind. Still, it's certainly worth trying out this newly established eatery. The humorous names on the menu, such as 'Winner-Winner, Chicken Dinner' or 'Pimp My Shrimp', will make you smile. As far as I'm concerned, a salad is not a meal, it's a style. The owners have been following this motto to the fullest and making sure there's a guilty pleasure on their menu for every customer.

The 'Like a (salad) boss' offered a tempting combination of the well-known classics, the Caesar

salad (including romaine lettuce, parmesan cheese and egg, but no meat) and mixed salad, with additional fresh ingredients. The mixed salad base was combined with pickled red onion, hardboiled egg, crunchy cucumber and sweet cherry tomatoes. I was a bit puzzled as to how the shrimps were supposed to fit with the strong taste of smoked salmon; in my opinion, there was simply no need to throw two types of fish together in such a small portion. The same could be said for the otherwise decent idea of mixing salty feta with fairly mild mozzarella. Despite the topping of fresh walnuts and salty, piquant capers, the salad could have done with more seasoning. The salmon was a little mushy, too, but the marinade of lemon and orange juice and a generous sprinkling of fresh herbs helped to keep it light.

By contrast, my 'Mango unchained' smoothie had no artificial additives or flavours. Since I was

distracted by the lovely conversation with the two owners, I even didn't see how much fruit it did contain. In any event, fruity mango, summer strawberries, kiwi and goji berries seeds were perfectly blended with a shot of orange juice. It was just enough to keep me going for my weekly Salsa lesson, but not too much after a generous salad.

Next time I think of a healthy dinner – or lunch – I might consider visiting the Salad Bar again. However, with a price tag of €9 for this experimental salad, I might just prepare it myself at home. Admittedly, I had one of the more expensive ones on the menu. Basic salads start from €5.

Kate Surala

Every week, master's student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

The Salad Bar,
Boschstraat 67, www.thesaladbar-maastricht.nl

Food ★★★★★
Service ★★★★★
Atmosphere ★★★★★
Price/Quality ★★★★★

Approved

- ▶ iSing Karaoke – Sing&Record
- ▶ Party/music/friends
- ▶ Free
- ▶ iOS, Android

Anyone ending up in a karaoke bar after a night of heavy drinking is better off not downloading iSing. It is not just the other six visitors (usually also drunk) listening in, but also all users of the app (some 200 thousand by now).

Using the app is simple: just choose a song and start to sing. For best results, a headset with a microphone is preferred. Your song is then uploaded for the whole world to enjoy. Others can like your performance or follow you. Who knows, you might even get yourself a bunch of fans.

At the moment, there are more than 100 thousand songs in iSing, in English, Chinese, Taiwanese, Japanese, Thai, and Portuguese. If you miss a personal favourite, you can e-mail the creators. Usually your request is fulfilled within two working days, provided it is sung in one of the above-mentioned languages.

CF

Dear Ingrid
Vulnerability

Jurre (24): "Other people say that I don't show enough of myself. I admit that I always act as if everything is great and therefore I don't have many real friends. What can I do to change that?"

Ingrid: Last winter the Netherlands was watching another episode of *Boer zoekt vrouw* (*Farmer looking for a wife*). We saw how three women came for a stay over at female farmer Bertie's place. It wasn't much fun. There was more contact with Bertie's French bulldog than with each other. Bertie didn't show much of herself, Ciska decided to pack her bags and Katherine had doubts too.

Bertie didn't allow herself to be vulnerable, which made it almost impossible to make a connection between herself and her visitors. In order to live a useful and connected life, we do have to be open, Brené Brown writes in her book *The Power of Vulnerability*. "We must hide ourselves no longer, but take off our armour, lay down our weapons and show ourselves." That is scary. If you expose yourself and are honest about what you think and feel, others may then form an opinion about that. They can condemn your vision, not take your feelings serious or disagree with you. So it requires courage. It is like showing your love when you don't know if it will be reciprocated. That is why the male and female farmers from the popular programme - before making a choice - sounded out the candidates on whom they had put their eye, to find out whether they felt any tingles too. This gave them some certainty before they had to courageously say a name.

Showing who you really are is therefore a condition for alliance and intimacy. Ara, from Connie Palmen's novel *The friendship*, is an expert in that. "If I have nothing to say, then I won't say anything, and if there is nothing to be friendly about, then I can't be friendly," she says. She is convinced that she will keep people at a distance

Photo: Loraine Bodewes

by being like that. "That is exactly what you shouldn't do," her friend Catherina remarks. "The ideal way to keep your distance is to be nice to everyone, to do as you are supposed to do, and to hide what kind of mood you are in. Showing your mood is being intimate."

Ingrid Candel

Brown, B. – *Daring Greatly; How the Courage to Be Vulnerable Transform the Way We Live, Love, Parent and Lead*, Penguin Books

Would you like to ask psychologist Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastricht-university.nl or call 043 3885388.

*TEDxMaastricht
2015 in Vrijthof
Theatre*

Monica Lewinski: “I’m probably the only person over forty that doesn’t want to be 22 again”

Brief, to the point, lively, with a lot of expertise, some humour thrown in, and understandable for a large audience. This is the recipe for a good TEDtalk. On Monday 12 October during TEDxMaastricht, many people - including Maastricht professor Nicole Bouvy and Maastricht paediatrician Anita Vreugdenhil - will take to the stage of the Vrijthof Theatre. Observant asked former and current participants and organisers about their favourite TEDtalk.

Still from TEDtalk Monica Lewinski, March 2015

A selection from the programme: “Is love more than a feeling?” philosopher Jan Drost wonders. “We are all much more alike than we are different,” is the statement that American writer Amalie Jahn will defend on 12 October. The Maastricht professor of Innovative Surgical Techniques Nicole Bouvy, is presented on the TEDxMaastricht website as “a surgeon who predicts the end of the surgical knife”. Operations without cuts or other complications are the way of the future, according to Bouvy. “We are already able to carry out a stomach reduction for people who are seriously overweight, without using a knife. How? Through the mouth, into the oesophagus and then into the stomach.” It is not easy for her to choose one favourite TEDtalk. At the moment, in the run-up to her own performance, she has learned a lot from Will Stephens, who explains in his short video ‘How to sound smart in your TEDtalk’. Grinning: “He actually says nothing, but his performance looks like an extremely good story. It is very informative for people who want to get a message across.”

The price of shame, the TEDtalk by Monica Lewinsky who was publically shamed when her affair with American president Bill Clinton became known, Bouvy refers to as “extremely beautiful. She fell in love with her boss when she was 22 and two years later all the media sneered her at. It almost led to suicide.” Lewinsky, not devoid of a sense of humour, said herself in her TEDtalk: “I’m probably the only person over

forty that doesn’t want to be 22 again.” Maastricht student of Medicine and columnist Anna Verhulst stood on the stage of the Vrijthof Theatre last year, with a personal story about being overweight. Since then, her TEDtalk has been watched 110 thousand times. “I was very nervous right up to the beginning, but when I started, it all just melted away and I could really enjoy it.” Verhulst is involved in the organisation of TEDxMaastricht 2015 and has the role of coach for new speakers. Her favourite TEDtalk is ‘A doctor’s touch’ by Abraham Verghese. “He shows how important it is to examine patients physically, even though it will not contribute much medically. The time and attention that you give to a patient is often very valuable for the person involved. In my very first column for *Observant*, I wrote about a man who was very ill - he had been having treatment for a very long time - whom I had to examine when I was an intern at the department of Oncology. I went through questionnaires, listened to his pulse, took his blood pressure, et cetera. He became emotional when he said that this was the first time he had been examined so thoroughly. I didn’t discover anything new, but I was helpful because of the attention I gave.”

On 12 October, some of the Maastricht master’s students of media culture - one of the presentations is about the transformation in media culture - will also take to the stage, just like their director of studies, Karin Wenz. She regularly uses TED videos in her lectures. Her favourite

TEDtalk is by Belgian artist and scientist Angelo Vermeulen - “I met him during a workshop” - who speaks about video art in an very accessible way, a subject that most people find difficult. “Moreover, he has people from the US, Europe and also Singapore work on the development of game art. The influence of cultures becomes visible in that way.”

Julienne Erckens, who works as a marketing and communication manager at the Faculty of Arts and Social Sciences, has been involved in the organisation (consisting purely of volunteers) of TEDxMaastricht since this year. “Those Tedtalks are fantastic. That’s why.” She cheers up completely by watching ‘The happy secret to better work’ by psychologist Shawn Achor. It is a plea to see the positive side of life: count your blessings. “We think, Achor tells us, that our work makes us happy, but the brain works in exactly the opposite way. If you are happy, then your brain works better and so you are more

creative and productive. He gives tips on how to be more positive in life: at the end of the day, look back on the wonderful moments. In doing so, your brain will focus more on positive matters. Another tip: try to send a friendly e-mail to someone who has done something good once a day. Obviously, it has to be sincere.” And yes, she uses this in her daily life, Erckens emphasises. Has she sent a kind e-mail today yet (Monday, 28 September, approximately 16:00hrs)? Laughing: “Yes, certainly, to a former student who signed up for the external advisory board. I wrote, super cool that you are joining us.”

Riki Janssen

TEDxMaastricht 2015 will take place in the Vrijthof Theatre on Monday, 12 October. The theme is “Be the cure is our message. Because ‘small steps matter’”. Tickets and info: <http://tedx-maastricht.nl/tickets/>

TEDx and UM

Maastricht University is negotiating with the TEDx organisation about organising something together in 2016, as that will be the UM’s 40th anniversary. More will become clear in a few weeks’ time, informed the head of marketing and communication Fons Elbersen. At that time, the full anniversary programme will be presented.

Hoe erg is het voor een student om geld te lenen bij DUO?

Wie vorig jaar aan een bachelorstudie begon, kreeg nog een basisbeurs van 100 (thuiswonend) tot 280 euro (uitwonend). Gratis en voor niets, mits de studie niet te veel uitliep. De student die deze maand aan een bachelor- of masteropleiding begint, krijgt niets meer. Op de kleine groep na die recht heeft op een aanvullende beurs. Hij kan wel geld lenen tot een maximum van 1016,71 euro per maand. Ongeacht het inkomen van de ouders. Is dat slim? Of kun je beter een lucratief bijbaantje zoeken? Of je ouders eens heel lief aankijken?

“Goedkoper lenen dan bij DUO (de overheidsdienst die de studiefinanciering regelt) kan niet. Dit is het walhalla, absoluut een koopje.” Aan het woord is Piet Eichholtz, hoogleraar vastgoed en financiering aan de Universiteit Maastricht. “Je leent tegen een minimale rente met een looptijd – start na het behalen van je diploma – van 35 jaar.”

Maar bezint eer ge begint, vervolgt Eichholtz. “Lenen is slim als je het investeert in iets dat vervolgens meer oplevert dan de rente die je moet afdragen. Het is dus prima om te investeren in je eigen human capital. Stel je studeert medische technologie, daar is veel vraag naar, dus je weet dat de waarde van je human capital stijgt en je straks een goede baan krijgt. Hetzelfde geldt voor econometrie. Maar er zijn ook studies, ik denk aan literatuur- of communicatiewetenschappen, die misschien goed zijn voor je intellectuele ontwikkeling, maar wat betreft arbeidsmarktprospectief het stukken minder doen.”

Wat moet een student dan doen? Zijn hart volgen met het risico dat de banen niet voor het oprapen liggen? Of gaan voor de tweede keus, maar met goede carrièreprospectieven en dus een makkelijke aflossing van de studieschuld? “Goede vraag”, reageert UM-studentendecaan Roja Takhtetchian. “Er is niet één goed algemeen advies. Het hangt af van de omstandigheden, iedere student zal zelf de afweging moeten maken. Een deel van de studenten heeft wellicht geen tijd voor een baantje - denk aan coassistenten -, of heeft minder draagkrachtige ouders. Zij kunnen dan gelukkig lenen tegen heel gunstige voorwaarden. Wat je ook kiest, zorg dat je er goed bij voelt.”

Het heeft geen zin, vervolgt Eichholtz, om op dit moment extra te lenen en dat geld op een spaarrekening te zetten zodat je later makkelijker een huis kunt kopen: “Dat levert niets op, de rente daarop is historisch laag. Maar wil je een business beginnen, dan zou ik zeggen: ga lenen, subsidieer je bedrijf daarmee. Nadeel is dat je het geld niet in een keer krijgt, maar per maand.” Hij wijst wel op een valkuil waar menigeen al in is getrap. “Je moet de discipline hebben om het extra geld ook echt te investeren in die zaak of je eigen ontwikkeling. Uit onderzoek blijkt dat mensen de neiging hebben om het geleende geld te gebruiken voor consumptie: een reisje,

Laatste aankoop? “Een wasrek bij de Action

kleding, telefoon, noem maar op.” Het huidige leenstelsel stelt de zelfdiscipline erg op de proef, vindt Eichholtz. “Met een paar drukken op een toets heb je een studielening. Ik neem mijn zoon als voorbeeld: die heeft een bijbaantje maar had niet genoeg verdiend voor een vakantie naar Vietnam. Dus ging hij lenen. Dat kan heel makkelijk, er is geen drempel.”

“We hebben dit leenstelsel aan onszelf te danken”, zegt Eichholtz fel, “door de protesten tegen de langstudeerdersboete, onder anderen van ons toenmalig college van bestuur. Studenten die teveel studievertraging opliepen, moesten een hoger collegegeld gaan betalen. Ik vond dat een veel beter systeem. Je gaf zo een stok achter de deur om harder te studeren.” Hij heeft er zelf nog even over gedacht om zijn eigen kinderen een soortgelijke stok te geven. “Bij de oudste hadden we nog het plan om hem volledig te laten lenen, hij zou niets van ons krijgen. Als hij dan na zes jaar zijn bachelor en master zou halen, zouden wij de schuld in een keer aflossen. Het is én een incentive om door te studeren en de zelfdiscipline – toch maar wat lenen voor een vakantie – wordt niet op de proef gesteld. Je zit al aan je maximale

Heb je een gat in je hand? Zo krijg je controle over je koopgedrag:

- Vermijd risicosituaties. Bindt de kat niet op het spek en blijf weg uit je favoriete winkel waar er altijd wel iets aan je handen blijft plakken. Kom er gewoon een tijdje niet meer.
- Leer alternatief gedrag aan. Heb je ruzie met je vriend(in), een onvoldoende voor je toets of zit je de hele avond alleen op je kamer? Leer je dan aan iets anders te doen dan je geld over de balk te smijten. Zo kun je jezelf trakteren op een warm bad of met een kopje thee een aflevering van je favoriete serie gaan kijken.
- Beloon jezelf. Verwen jezelf als het je lukt aan het einde van de maand niet rood te staan. Niet met een nieuwe aankoop natuurlijk, maar door een strand- of boswandeling te maken, je lievelingsgerecht te (laten) bereiden of eens een keertje lekker lang uit te slapen.

Ingrid Candel

lening.” Waarom het niet is doorgegaan? “Tja, luiheid denk ik. Wij betalen hem nu en hij heeft een baantje. En ja, je zou dan veel moeten aflossen, maar nu betaal ik ook veel.” Nog een laatste vraag: op kamers of niet? “Als vader zeg ik: ga op kamers, dat is goed voor het levensgeluk en je ontwikkeling. Maar als

econoom is het een ander verhaal: er is nooit een verband aangetoond tussen maatschappelijk succes en al dan niet op kamers wonen. Thuis blijven kost minder, remt de carrière niet en levert financieel uiteindelijk niet minder op.”

Riki Janssen

n. Kostte 8 euro”

Marlon van Dijk (18), eerstejaars European Studies
Hoeveel per maand? “Ik krijg 200 euro van mijn ouders, ik leen 300 euro en heb sinds kort een bijbaantje waarmee ik tussen de 100-150 euro verdien. Mijn huur is 380 euro min de huurtoeslag van 65 euro. Of ik rond kom? Dat weet ik nog niet.”
Leenangst? “Nee. Iedereen moet lenen. Ik let goed op mijn uitgaven, maar ik ben hier ook om plezier te maken. Ik ga niet iets kopen waar ik geen geld voor heb, al is de verleiding groot om wat bij te lenen.”
Laatste aankoop? “Een wasrek bij de Action. Kostte 8 euro.”
Ik ga nooit geld uitgeven aan ... “sigaretten. Ik vind roken duur en heel ongezond.”

RJ

Anne Huizinga (18), eerstejaars rechtsgeleerdheid
Hoeveel per maand? “Ik weet het nog niet precies. Mijn ouders hebben geld gespaard dat ik nu zou mogen gebruiken, maar dan heb ik na mijn studie geen kapitaal voor een auto of een huis. Ik ben van plan om een baantje te nemen en ga ook wel iets lenen. Als ik 150 tot 200 euro bijverdien kan ik daar boodschappen van betalen. Ik wil niet meer dan acht uur werken. Studie gaat voor.”
Kom je rond? “Tot nu toe wel, maar ik geef ook niet super makkelijk geld uit. Ik fiets gerust vijf minuten verder om bij de Lidl boodschappen te halen. Ook bezuinig ik door met anderen te eten: goedkoper en gezelliger.”
Je moet niet moeilijk doen over een studielening. “Eerst vond ik het erg dat er geen studiefinanciering meer was, maar het hoort er nu bij. Een lening is een investering in je toekomst.”
Laatste aankoop? “Honderd enveloppen. En laatst een laptop, maar die hebben m'n ouders betaald.”
Ik ga nu geen geld uitgeven aan ... “spijkerbroeken. Ik heb er deze zomer al twee gekocht. Een spijkerbroek moet goed zitten, daarom betaal ik er al snel 100 euro voor.”

JvdB

Marie Lucassen (19), eerstejaars cultuurwetenschappen
Hoeveel per maand? “Ik leen niet. Ik krijg 800 euro van mijn ouders. Sinds mijn geboorte is er geld opzij gezet voor mij. Vorig jaar heb ik bewust voor een tussenjaar gekozen, al had ik toen nog wel recht op studiefinanciering. In dat jaar heb ik gewerkt en een buffer van 3500 euro opgebouwd.”
Kom je rond? “Ja, zeker met die buffer. Soms red ik het niet met die 800 euro, dan leen ik van mezelf.”
Ik leen maximaal en dat is slim! “In mijn situatie zou het dom zijn, want het is niet nodig. Als je uit een minderbedeeld milieu komt, is het heel slim: het is een investering in je toekomst.”
Je moet niet moeilijk doen over een studielening. “Als je het gebruikt voor je studie dan zou ik zeker lenen. Maar niet als je het opmaakt aan bier en vakanties. Ik ben hier misschien conservatief in, mijn ouders zijn zuinige mensen. Ik denk niet dat het goed is om veel geld te hebben.”
Laatste aankoop? “Een bosbessensapje van de Bandito's. Ik ga ook graag buiten de deur lunchen en koffie drinken. Dat doe ik vaak, en ik word er ook vrolijk van. Maar misschien doe ik het wat te veel.”
Ik ga nooit geld uitgeven aan ... “dure make-up, want die draag ik niet.”

JvdB

Tips van Maastrichts hoogleraar vastgoed en financiering Piet Eichholtz:

- 1 Vraag je ouders om je studie te betalen, dat is in financieel opzicht de beste optie.
- 2 Kunnen je ouders het niet betalen, zoek dan een bijbaan. Je verdient geld en zo'n baan is bovendien goed voor je ontwikkeling en vorming – of je nu werkt binnen je toekomstige vakgebied of buiten de universiteit.
- 3 Leen zo weinig mogelijk, maar als je moet lenen, doe het dan bij DUO. Nergens zal het goedkoper zijn. Leen niet bij een bank, dat is gemakkelijk tien keer zo duur.
- 4 Leen zoveel mogelijk bij DUO als je tijdens je studie een eigen bedrijf wilt beginnen. Nergens zul je betere voorwaarden vinden. Maar pas op! Dit vraagt een grote zelfdiscipline en de kracht om het bevredigen van een behoefte (ik wil nu op wintersport, die telefoon moet ik hebben) uit te stellen. Uit onderzoek blijkt dat veel mensen de verleiding niet kunnen weerstaan.

Alles over de studielening en een 'rekenhulp' die berekent hoeveel je straks terug moet betalen:
www.duo.nl

Bespaartips voor studenten

- Koop je studieboeken tweedehands of leen ze in de bibliotheek of van ouderejaars.
- Ga sporten tegen een laag tarief bij een (studenten-)sportvereniging.
- Neem lunch mee van huis, in plaats van een broodje te kopen in de kantine.
- Vraag naar studentenkortingen bij bijvoorbeeld de kapper, eetcafés of de bioscoop.
- Vraag alle toeslagen en tegemoetkomingen aan waar je als student recht op hebt.

Bron: www.nibud.nl

Zwarte piet bij MSM-dean Naudé gelegd

Hij voelt zich “niet gepiepeld, maar is wel teleurgesteld”. Dat zegt de decaan van de School of Business and Economics (SBE), prof. Philip Vergauwen. Deze zomer werd het nieuws wereldkundig gemaakt dat de fusiebesprekingen tussen de Maastricht School of Management en de Universiteit Maastricht, met name de SBE, alsnog mislukt zijn. Na twee jaar, en na vier eerdere pogingen in de afgelopen vijftien jaar. De rol van MSM-dean Wim Naudé is mistig.

“We waren er vlakbij. Sterker nog, we zijn nooit zo dichtbij geweest.” Waarom het dan toch niet lukte? Philip Vergauwen haalt licht vertwijfeld zijn schouders op. Aan hem heeft het niet gelegen, wil hij maar zeggen. Noch aan iemand anders binnen de UM. Dus de verantwoordelijkheid voor de breuk ligt bij de Maastricht School of Management? Ja, een ander antwoord is er niet. Dezelfde vragen aan de leiding van de MSM stellen is nog niet zo gemakkelijk. Bestuursvoorzitter (sinds 1999) René van der Linden, bekend Limburgs CDA-politicus en betrokken bij alle eerdere fusiebesprekingen “heeft geen behoefte om terug te kijken” maar wil wel kwijt dat men “in goede harmonie” uit elkaar is gegaan. Iets wat overigens door de rector van de UM, prof. Luc Soete, wordt bevestigd: “Deze keer waren er geen conflicten, geen ruzies.”

En MSM-dean prof. Wim Naudé? Die reageert al sinds augustus niet op herhaalde mailtjes, noch op telefonische boodschappen via zijn secretaresse. Terwijl hij toch de man is met wie Vergauwen tot in de zomer de laatste onderhandelingen gevoerd heeft en die volgens hem het finale ‘nee’ heeft laten horen. Want wie bij de MSM hield zich vooral bezig met de fusie? “Naudé, Naudé, Naudé”, zegt Vergauwen.

De SBE-decaan mag dan wel zeggen dat hij zich niet gepiepeld voelt, zijn lichaamstaal, zijn stembuigingen; alles vertelt een ander verhaal.

Academisch

De MSM, onder een andere naam al sinds 1952 actief in Delft, is groot geworden in managementcursussen voor mensen uit ontwikkelingslanden en ontwierp vervolgens een programma Master of Business Administration (MBA). In 1989 verhuisde men naar Maastricht. Tegenwoordig is de instelling (met 60 fte vaste staf) sterk in de zogeheten opkomende markten, waar post-initieel onderwijs en consultancy-trajecten worden aangeboden. Een succesvolle poot is die van de outreach-programma's, waarbij MSM het onderwijs verzorgt in de landen zelf. Wat zou het belang van de MSM zijn bij een fusie? Kort gezegd: versterking van het academische karakter – iets wat de afgelopen jaren al in gang is gezet -, gezamenlijke UM-MSM-diploma's en vooral ook aanhaken bij de zogenoemde *triple crown* accreditatie die de SBE geniet: kwaliteits-

Veel vragen rond mislukte fusie UM met MSM

keurmerken van drie van de belangrijkste accreditatie instellingen ter wereld.

Waar zou het voordeel voor de UM, met name de SBE, liggen? Vergauwen, begin januari van dit jaar in *Observant*: “De MSM heeft een heel interessant netwerk, wereldwijd, ze zijn op markten actief waar wij dat niet zijn. Hun *postgraduate* onderwijs en de consultancy-activiteiten zijn terreinen waar de SBE zich ook meer op wil bewegen.” Een gezamenlijke MBA-opleiding lag in het verschiet. Op de werkvloer, in de ‘operationele sfeer’, zo valt in beide instellingen te beluisteren, was de samenwerking al volop gaande. Uitwisseling van staf, gezamenlijke projecten. Prof. Aad van Mourik van de MSM: “Er is op dat niveau harder gelopen dan op strategisch niveau, is mijn indruk. Bij de MSM zijn ongelooflijke slagen in de verbetering van de kwaliteit gemaakt; wij vonden dat belangrijk want bij zo'n fusie wil je goed voor de dag komen. Onze programma's kunnen zich nu meten met goede programma's elders in de wereld.”

Die lijn had voortgezet moeten worden, vindt Van Mourik en volgens hem vele anderen binnen de MSM: “Veel mensen hier vinden het jammer dat het niet doorgaat.”

De reden daarvoor is ook de staf van de MSM niet erg duidelijk geworden. Er is begin juli binnen de instelling een mail rondgegaan, dezelfde tekst die het college van bestuur van de UM heeft gepubliceerd, met de mededeling dat “de integratie niet doorging” omdat die niet paste in de “doelen en strategische plannen van beide instellingen”. Veel vager kan het niet, want vóór die tijd paste de fusie daar juist uitstekend in, was altijd het verhaal. Voorzitter René van der Linden heeft de ondernemingsraad van de MSM nog toegesproken maar ook daar niet veel losgelaten, zegt een ingewijde (“liever geen naam, de sfeer is hier nogal repressief”) die toegeeft dat de OR niet bepaald doorgevraagd heeft. En dat zou weer te verklaren zijn door enige verdeeldheid onder de medewerkers: er was geen duidelijke meerderheid vóór, maar ook niet tegen de fusie. Wel bestond de indruk dat het Van der Linden aan het hart ging, “hij leek aangeslagen”.

Gepasseerd

Het probleem, zo maakt Vergauwen duidelijk, zat niet in wat eerst een geduchte hobbel leek: de mogelijkheid dat de SBE haar kostbare accre-

ditaties zou verliezen als men samenging met een partner die niet op alle punten aan dezelfde kwaliteitseisen zou voldoen. De belangrijke Amerikaanse AACSB “wilde een eind meegaan”, zegt hij.

Wellicht kwam men niet uit de officiële teksten. Het ‘*memorandum of understanding*’ van medio 2013 tussen de beide besturen, destijds juichend aangekondigd maar niet gepubliceerd, spreekt van een MSM die een ‘autonome eenheid onder het college van bestuur van de UM’ zou worden. Vergauwen zowel als rector Soete maken duidelijk dat de UM daar eigenlijk niets voor voelde, mede vanwege te verwachten problemen met de accreditatie. De MSM moest aanhaken bij een faculteit, en wel de SBE, “dus dat memorandum zijn we snel gepasseerd”, zegt Vergauwen. Voor de UM was “volledige integratie het enig begaanbare pad”, ook al in 2013, voegt hij toe. De MSM zou daarmee akkoord zijn gegaan; zo niet, dan waren de gesprekken toen al gestopt. En die gingen verder.

Surrealistisch idee

Maar integratie is integratie, en dat betekent dat de MSM onder de faculteit zou ressorteren. Vergauwen: “Ik heb het steeds zo gezegd: wat mij betreft gaan jullie niet onder de SBE vallen, we gaan samen aan de faculteit bouwen.” Maar, geeft hij toe, “als puntje bij paaltje komt moet ik verantwoording afleggen aan het college van bestuur voor alles wat zich binnen mijn faculteit afspeelt”.

Hij vervolgt: “Wat altijd bleef hangen was de gedachte dat de identiteit van de MSM maximaal bewaard moest worden. Ik zei, natuurlijk, het merk MSM, de geschiedenis zullen we alle eer aandoen. Maar eigen financiën, een eigen ict-systeem, een eigen personeelsbeleid, dat is een brug te ver. Volgens mij waren we daar wel ongeveer uit, de sfeer was: we gaan dit samen doen.” Maar wellicht heeft Vergauwen de sfeer niet goed geproefd. De MSM bleef hameren op de ‘*integrity of the unit*’, zelfstandigheid dus. Vergauwen: “Ik vind dat een surrealistisch idee, en niet relevant.” Aan Wim Naudé heeft hij gevraagd of die misschien bang was voor aantasting van zijn eigen rol. “Mijn idee was, hij wordt hoofd van de eenheid MSM binnen de faculteit, we noemen hem *dean*. Ik vroeg: zit daar angst? Nee, zei Wim.”

SBE-decaan Philip Vergauwen Foto: Joey Roberts

Afgelopen mei wilden Vergauwen en Soete hom of kuit: werd het volledige integratie of ging de MSM toch zelfstandig verder? Toen kwam Naudé met het laatste oordeel: de deal ging niet door. Boze tongen binnen de MSM beweren dat er begin van dit jaar een omslag is gekomen in Naudé's denken. Dat zou te maken hebben met zijn poging om rector van het Institute of Social Studies in Den Haag te worden, een soortgelijke maar grotere instelling als het MSM. Naudé haalde het niet en realiseerde zich toen dat hij zelf in de nieuwe constructie met de SBE verder zou moeten. Naudé geeft geen commentaar maar het verhaal wordt bevestigd door goed ingevoerde bronnen bij de UM. Het zou allicht een verklaring kunnen zijn voor de duur van de onderhandelingen tussen UM en MSM. Want het punt van de zelfstandigheid had uiteraard meteen al in het begin tot klaarheid gebracht kunnen zijn.

Sport en wijn

Wat gaat er nu gebeuren? Voor Vergauwen is het duidelijk: nu de twee instellingen niet meer samen optrekken komt er concurrentie. Aad van Mourik van de MSM: “Tja, die geruchten circuleren hier ook al.” Vergauwen: “Wij gaan als SBE onze kansen grijpen. We zullen ons meer en meer op dezelfde markten begeven, met ons commerciële postgraduate onderwijs (PGE) bijvoorbeeld. Wij willen globaal onze vleugels uitslaan. We zetten stappen in de richting van een business school, we gaan het PGE reorganiseren en samen de FHML postgraduate activiteiten ondernemen. Ik wens de MSM geluk, maar ik denk dat ze geen slimme beslissing hebben genomen. Hun toekomst was samen met de SBE beter gegarandeerd. Ik hoor nu dat ze bezig zijn met een MBA sportmanagement, en wijnbusinessmanagement. Is dat waar de MSM vroeger voor stond? Ik denk het niet. En praktisch: we zullen minder mensen daar detacheren, nu er geen perspectief op samengaan is. Nee, dit zijn geen dreigementen, het is een logische ontwikkeling.”

UM-psychologen over de vraag: neemt het effect van cognitieve gedragstherapie af?

Nieuwe bezems vegen schoner

Voor de zomer verscheen een opmerkelijk artikel in *Psychological Bulletin*, het huisblad van de American Psychological Association. Cognitieve gedragstherapie zou nog maar half zo effectief zijn bij de behandeling van depressie dan in de jaren tachtig. “De eerste trials werden gedaan met excellent opgeleide therapeuten, nu passen ook veel mindere goden haar toe.”

In cognitieve gedragstherapie - in de jaren zestig ontworpen door de Amerikaanse psychiater Aaron Beck - draait het meestal om de aanpak van (negatieve) gedachten die uit de pas lopen met de werkelijkheid. Ook wel het ‘uitdagen van cognities’ genoemd. Die gedachten worden beschouwd als bron van de klachten, of het nou gaat om depressie, angst, paniek, agressie of wanen. Geen behandeling die zo succesvol is gebleken als cognitieve gedragstherapie. De auteurs van de publicatie in *Psychological Bulletin* probeerden te achterhalen of dat succes bij depressie, waarmee het ooit begon, nog steeds zo groot is. In een meta-analyse hielden ze zeventig studies tussen 1977 tot 2014 tegen het licht. Wat bleek: de behandeling werkt nu nog maar half zo goed als in de begindagen. Hoe kan dat? De onderzoekers denken dat de behandeling in de loop der jaren misschien minder strikt is toegepast, of dat het vertrouwen erin is afgenomen. “Als iets nieuw is, zijn de verwachtingen bij onderzoekers en patiënten hoog, zeker als duidelijk is dat er winst te behalen valt”, zegt Frenk Peeters, hoogleraar behandeling van stemmingsstoornissen. “Die mix van enthousiasme, geloof en hoop

is natuurlijk niet iets neutraals. We weten dat de eerste testresultaten van nieuwe behandelingen altijd gunstiger zijn dan de bevindingen in latere controlestudies, uitgevoerd door wetenschappers die niet bij het initiatief betrokken waren. Je ziet dat nu ook bij *deep brain stimulation* [waarbij stroomstootjes via elektroden worden geleid naar specifieke hersengebieden]. De uitkomsten van de eerste studies, nog geen tien jaar geleden, waren buitengewoon indrukwekkend. De helft van de proefpersonen, met zware depressies, had er baat bij. En nog niet zo lang geleden kwamen de *effect sizes* in een onderzoek niet boven placebo uit. Om diezelfde reden is laatst zelfs een studie halverwege al gestaakt.” Niet alleen psychotherapie maar ook antidepressiva doen het overigens minder goed als ze worden vergeleken met een placebo, zegt Peeters. “Dat komt ook omdat de proefpersonen in de afgelopen dertig jaar zijn veranderd. Vooral in de VS, waar veel mensen zonder verzekering zitten, doen patiënten met onderzoek mee om überhaupt een behandeling te krijgen. Sommigen overdrijven daarom hun klachten en zijn in feite niet representatief voor de populatie. En daarbij hebben

ook onderzoekers hun belangen. Zij proberen soms zoveel mogelijk proefpersonen te werven als omdat ze dan meer subsidie opstrijken.”

Blootstelling

Terug naar cognitieve gedragstherapie. Het zou prof. Anita Jansen niet verbazen als de minder strikte naleving van het behandelprotocol ook een rol speelt. “De eerste trials werden gedaan met excellent opgeleide therapeuten. Naarmate de therapie meer gemeengoed wordt, passen ook veel mindere goden haar toe, waardoor de resultaten als vanzelfsprekend afnemen.” Jansen, die de meta-studie nog niet heeft gelezen, ziet meer en meer therapeuten die zeggen dat ze cognitieve gedragstherapie geven, maar dat in feite helemaal niet of slechts een beetje doen. “Ze weten inmiddels dat deze behandeling de beste papieren heeft, dus zegt iedereen nu fanatiek aan cognitieve gedragstherapie te doen. Maar als je nagaat wat er precies in hun behandelingen gebeurt, kun je je vaak afvragen of dat wel het geval is.” Samen met haar collega Sandra Mulkens geeft Jansen vaak workshops over cognitieve gedragstherapie bij eetstoornissen en obesitas. “Wij doen dat onder andere voor behandelaars die nota bene aangesloten zijn bij de vereniging voor gedragstherapie en cognitieve therapie (VGCT). Laatst vroegen we aan een volle zaal: ‘Wie heeft er wel eens een gedragsexperiment uitgevoerd? Welgeteld ging er één vinger omhoog, terwijl gedragsexperimenten er toch echt bij horen. Net als blootstelling [aan de verleidelijke dan wel angstige prikkel], maar ook dat is in de eetwereld geen vast ingre-

diënt. En dan hebben we het nog niet eens over de manier waarop cognities uitgedaagd worden, veel therapeuten hebben daarbij nog aardig wat te leren.”

Zorgvuldiger

Lotte Lemmens, die twee weken geleden promoveerde op behandeling van depressie, is sceptisch. Ze denkt dat het kelderend effect van cognitieve gedragstherapie eerder te maken heeft met de kwaliteit van de huidige studies, waarin ook grotere aantallen proefpersonen meedoen. Ze heeft zelf een experiment gedaan met 182 proefpersonen die qua behandeling werden verdeeld in drie groepen: cognitieve (gedrags)therapie, interpersoonlijke psychotherapie [klachten verhelpen door relaties met anderen te verbeteren] en geen behandeling. Cognitieve en interpersoonlijke psychotherapie bleken even effectief. Eenderde van de patiënten knapte volledig op, eenderde eindigde met milde in plaats van ernstige klachten, en eenderde reageerde nauwelijks. Lemmens zegt dat haar bevindingen vergelijkbaar zijn met gecontroleerde studies van eind jaren tachtig. Ze is dan ook kritisch over het artikel in *Psychological Bulletin*. “Wat ik niet handig vind, is dat de onderzoekers zowel gecontroleerde als niet-gecontroleerde studies op één hoop gooien. Het onderzoek heeft inmiddels veel losgemaakt waaronder een hoop kritische reacties. Volgens mij zijn ze de data nu opnieuw aan het bekijken.”

Maurice Timmermans

Te vroeg voor echte Nobelprijs psychologie

“Leuk experiment”, zegt de Maastrichtse rechtspsycholoog Harald Merkelbach, die de officiële Nobelprijsverkiezing van het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP) won. “Maar meer dan een drieregelig bericht lijkt het me niet waard. Het komt natuurlijk niet in de buurt van een belangrijke wetenschappelijke onderscheiding. De verkiezing is gebaseerd op een enquête en laat vooral zien hoeveel vrienden je hebt. En anderen zullen mij misschien kennen van mijn column in *NRC*. Het is niet duidelijk of vooral wetenschappers of NIP-leden, onder wie veel psychotherapeuten, hun stem hebben uitgebracht.” Ironisch genoeg komt de onderscheiding op het moment dat de Maastrichtse rechtspsychologen zich beraden op hun lidmaatschap van het NIP. Aanleiding is de recente berisping van prof. Corine de Ruiter. De forensisch psychologen vinden dat de beroepsvereniging hen beoordeelt met verkeerde (lees: klinische) criteria. Merckelbach ontvangt de onderscheiding omdat hij “met zijn onderzoek een belangrijke bijdrage aan de rechtspsychologie heeft geleverd”. Andere genomineerden waren methodoloog Denny Borsboom (UvA), Jan Derksen (RU), Ap Dijksterhuis (RU), Douwe Draaisma (RUG), Willem Hofstee (em. RUG), Pim Levelt (em. RU) en Erik Scherder (VU) en Paul de Bont (GGZ Oost-Brabant). Tijdschrift *De Psycholoog* wil met de verkiezing tegelijk aandacht vragen voor de vraag: wordt het niet tijd voor een Nobelprijs voor de Psychologie? Nee, zegt Merckelbach. “De psychologie is een aardige wetenschap maar heeft wat mij betreft nog niet de benodigde graad van verfijning bereikt. We zitten nog steeds in de beschrijvende fase, zoals ook de biologen, toen ze nog taxonomieën maakten van planten en dieren. Wat overigens heel nuttig is omdat je daarmee regelmatigheden op het spoor komt.” Psychologen zijn nog niet zo ver dat ze een reeks getoetste theorieën en vastgestelde causaliteiten kunnen voorleggen. “Kijk alleen al naar de actu-

Foto: archief Harald Merckelbach

ele discussies rond het replicatievraagstuk. Om Nobelprijswaardig te zijn moet je in mijn ogen de kijk op de mens of het universum hebben veranderd, zoals natuurkundigen dat hebben gedaan.” Gaat de psychologie dat ooit nog doen? “Nou ja, soms heb ik van die vlagen... Je leest weleens artikelen die veel indruk maken, van Denny Borsboom bijvoorbeeld, ook genomineerd voor deze verkiezing. Ik bewonder hem zeer. Hij betoogt dat we steeds verkeerd hebben gekeken naar symptomen als depressie. We gaan er steeds van uit dat een symptoom een latente oorzaak heeft, dat daar iets onder ligt. Terwijl hij ervoor pleit om meer horizontaal te kijken, in termen van netwerken van symptomen die met elkaar verbonden zijn. Dat zou het aanzicht van de psychologie fundamenteel veranderen.” Naast de categorie van beste Nederlandse psycholoog onderscheidde *De psycholoog* nog drie categorieën. De beste internationale psycholoog: Daniel Kahneman (“voor zijn onderzoek naar irrationaliteit”, al heeft hij al de Nobelprijs voor de Economie op zak). Niet meer in leven zijnde Nederlandse psycholoog: Nico Frijda (“beste emotie-onderzoeker ooit”). Niet meer in leven zijnde internationale psycholoog: Carl Rogers (“hij leerde ons de juiste bejegening van de mensen met wie wij werken”). “Wat mij ook niet bevalt aan deze verkiezing”, zegt Merckelbach, “is dat ik in één adem wordt genoemd met deze Rogers. Zo’n new age-type, echt tweederangs, iemand met wie ik niet in dezelfde treincoupé gezien zou willen worden. Dat idee van de hele mens accepteren met zijn al zijn tekortkomingen, hou toch op.”

Maurice Timmermans

Gold medal

Prof. Annemie Schols, directeur van Nutrim, heeft als eerste de ‘COPD Gold Medal’ ontvangen – ter waarde van 50 duizend euro - van de European Respiratory Society, een non-profitorganisatie voor medische professionals en wetenschappers. Schols krijgt de nieuwe onderscheiding voor haar experimentele en klinische studies naar COPD, waaronder longemfyseem en chronische bronchitis, maar ook voor haar inspanningen om de verschillende onderzoeksdisciplines bijeen te brengen.

Column Heisa

Hoewel ik weet dat bij columns andere regels gelden dan in redactionele artikelen, vind ik dat Romeijn Sadée in zijn column van *Observant* 4, te ver gaat. “Lokaal geblèr ... die meuk!” “Heb je een irritante en betweterige gozer in je tutorial? Tien euro dat hij een Duitser is.” “Wanneer de werkweek voorbij is, stinkt Maastricht naar paupers: de geuren van vieze Axe-deodorant en Albert Heijn haargel heersen in de Mestreechse kroegen. De Zuid-Limburgse inteelt en kampbewoners delen dan de lakens uit in de plaatselijke horeca.” Denigrerende uitlatingen over anderen, om over hun rug heen lollig proberen te zijn? Sorry, ik kan hier de lol niet echt van inzien.

Caroline Kortbeek (examencoördinator SBE)

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Janice Essers-Hooft

Studie: Ik wist dat ik geneeskunde wilde studeren. Dat kon toentertijd niet op Aruba, dus werd het Nederland, maar ik had nog geen idee in welke stad. Een goede vriendin van mij studeerde al in Maastricht. Zij vertelde dat er een heel ander onderwijssysteem was. In plaats van colleges te volgen, besprak je de stof met andere studenten in groepen. Dat sprak me aan. Het beviel me goed. Ik was heel verlegen en leerde door het pgo-systeem met andere mensen te werken, iets wat je als arts doorlopend moet doen. Het belangrijkste dat ik heb geleerd, is luisteren naar de ideeën van anderen en je eigen visie zo nodig aanpassen.

Docent: Het vrij jonge hoofd van de afdeling klinische genetica – ik ben zijn naam vergeten – kon goed uitleggen. Hij hield van zijn vak en zag de coassistenten voor vol aan, als collega's. Als ik niet zo graag met kinderen had willen werken, dan had ik voor klinische genetica gekozen.

Anekdote: Ik ging in Maastricht naar de Immanuelkerk (Pinkstergemeente, red.). Daar ontmoette ik een oudere Maastrichtse mevrouw die één dag in de week voor mij en een andere studente kookte. Zomaar. Dat vond ik zo lief. In de kerk heb ik ook mijn man ontmoet. We zijn getrouwd in mijn laatste studiejaar en kregen al snel ons eerste kind. Studiegenoten waren daar nog lang niet aan toe, haha, die wilden eerst de wereld zien. Maar ik wilde altijd al jong kinderen. Mijn oudste zoon zit nu in 4 gymnasium, over drie jaar gaat hij naar Nederland voor zijn studie. Terwijl het gisteren lijkt dat ikzelf ben weggegaan uit Maastricht.

Plaats: Het Vrijthof. Daar ging ik naar de cafés, eerst met vrienden en later met mijn man. En in de Sint Janskerk heb ik mijn diploma gekregen. Ik vind het plein het mooiste plekje van Maastricht.

“Een oudere Maastrichtse mevrouw kookte één dag in de week voor me. Zomaar. Zo lief”

Cleo Freriks

Janice Essers-Hooft, geboren op 31 augustus 1976 op Aruba, studeerde van 1994 tot 2001 geneeskunde. Ze werkte eerst drie jaar als arts op een consultatiebureau in Eindhoven en verhuisde vervolgens terug naar Aruba. Daar werkt ze als jeugdgezondheidszorgarts bij Directie Volksgezondheid. Ze is getrouwd en heeft vier kinderen.

Wist je dat...

de Alumnikring Aruba op 12 december 2007 haar eerste informele bijeenkomst (een borrel) heeft gehad? Vervolgens is in februari 2008 de kring formeel opgericht.

Met dank aan het Alumni Office/ www.maastrichtuniversity.nl/alumni

film: *The Martian* Gestrand op Mars

Still uit *The Martian*

Dood gewaand tijdens een hevige zandstorm, wordt astronaut Mark Watney in de film *The Martian* door zijn crew achtergelaten op Mars. Hij leeft echter nog, is gewond en bevindt zich op een plaats die ongeschikt is voor mensen om te overleven. Daar komt bij dat de eerstvolgende missie naar Mars pas over vier jaar aankomt. Kortom: hulp is ver weg en Watney is op zichzelf aangewezen.

Regisseur Ridley Scott maakte een paar sci-fi films, die vallen in de categorie ruimtetheror (*Alien*) of ruimtethriller (*Blade Runner*). Met *The Martian* maakt hij iets anders: een hoopvolle film die draait om samenwerking en veerkracht. De

film volgt drie verhaallijnen: de pogingen van Watney om te overleven op Mars, het gedurfde reddingsplan van de crew en inspanningen van de beste wetenschappers op aarde om daarbij te helpen.

Voor dit groots opgezette verhaal verzamelde Scott een sterrencast, aangevoerd door Matt Damon als Watney. Die is bijna de hele film in zijn eentje op het witte doek te bewonderen en brengt die eenzaamheid met veel gevoel over. Voor de andere verhaallijnen trok Scott acteurs als Jessica Chastain, Sean Bean, Chiwetel Ejiofor en Jeff Daniels aan. Allemaal grote namen, die stuk voor stuk veel toevoegen aan de film. Enkel

Chastain weet niet helemaal te overtuigen in de rol van Kapitein Lewis.

Het qua speelduur ietwat forse *The Martian* – de film duurt twee uur en twintig minuten – lijkt qua opzet misschien een zware en onrealistische film, maar het tegendeel is waar. Scott baseerde zich op het gelijknamige boek van Andy Weir, dat boordevol wetenschap maar ook humor zit. Het gevolg: een lekker lichte film die zelfs op de meest dramatische momenten niet zwaar aanvoelt. Scott heeft een knappe balans gevonden tussen de juiste hoeveelheid drama en humor. Voor de film riep Scott de hulp van de NASA in om de boel zo realistisch mogelijk te maken.

Enkel de storm die het geheel in beweging zet, kan in de echte ijle atmosfeer van Mars niet plaatsvinden. *The Martian* is verder visueel overdonderend. De shots op de rode planeet die de eenzaamheid van Watney benadrukken zijn uitzonderlijk mooi en passen zo in een BBC-natuurdocumentaire. Soms heb je van die films die een generatie inspireren tot iets groots. *The Martian* is misschien wel zo'n film en zou de mens wellicht een stapje dichterbij Mars kunnen brengen.

Jim Pedd,

alumnus van Fasos en freelance filmjournalist

thuisreiziger Ouwe Piet

Onderlaatst luisterde ik naar de onovertroffen radiozender, NPO1, die zowel stem geeft aan klagend, zeurend, verward, verongelijkt en diep geroerd Nederland als aan de reporters en studiomedewerkers die het grote ongenoegen uitlokken en oppoetsen. De voorzitter van een winkeliersvereniging zag het niet meer zitten dit najaar. Waarom kon Nederland het toch maar niet eens worden over het uiterlijk, de opsmuk en het gedrag van voorheen of nog steeds Zwarte Piet? Met een paar rondetafelgesprekken moesten we er toch uit konden komen? Hoe moest het nu verder in zijn branche? Zonder Zwarte Piet kwam er niemand meer in de winkels. Doorgaan met Zwarte Piet of met Pimpelpaarse Pieten leidt tot boze acties. De tuthola van dienst zag kans de vertwijfelde middenstander omstandig door te zagen. Mankeerde het hem aan realiteitszin als hij in zijn sprookje bleef geloven? Zij voorspelde hem een hete herfst met dalende omzetcijfers. De kwestie Zwarte Piet blijkt vooralsnog onoplosbaar. Ook de Verenigde Naties hebben zich ermee bemoeid. In Nederland valt dat niet goed. Bij een leeft men nog in de overtuiging dat de VN is opgericht om andere landen te helpen en

Foto: Loraine Bodewes

zo nu en dan de les te lezen. Wie een standje van de VN krijgt, hoeft geen sancties te verwachten. Dat is jammer want ik weet wel een oplossing.

Men moet beide fronten, voor en tegen Zwarte Piet, de wind uit de zeilen nemen. Zwarte Piet is een kind van zijn tijd. De tijd van een schoen-

smeermoor met oorhangers is voorbij. Hetzelfde geldt voor het eeuwige slaafje. Voor zover er discriminatie te bestrijden valt, leidt heisa rond Pieter Mijn Knecht tot niets.

Mijn simpele voorstel is om Zwarte Piet te vervangen door Ouwe Piet (m/v). Onder ouderen heerst werkeloosheid en verveling die om nieuwe taken vraagt. Ze zijn gewend aan vooroordelen. Als grootouders of suikertantes hebben ze geleerd hun kleinkinderen met zachtheid te behandelen. Sinterklaas is dan genoodzaakt strafend op te treden. Ook Ouwe Piet kan de kinderen verrassen met een onalledaagse opkomst. Met de scootmobiel is veel mogelijk. Niet alleen vervoer van pakjes, maar ook vermakelijk stuntwerk. Ook Ouwe Pieten met rollators en geavanceerde wandelstokken kunnen de feestvreugde verhogen. Wel moeten we ervoor zorgen dat de verhouding mannen en vrouwen goed besproken wordt. Wat te doen met Sinterklaas! Die dient vervangen te worden door een dubbelgestalte, een leuk jong stel (m/v, v/v, m/m).

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Steven Brandsma, Piet

Eichholtz, Birsan Erdogan, Chahinda Ghossein,

Ton Hartlief, Stefan Meuleman, Alexandra

Rosenbach

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, David Bernstein, Jeanine van

den Bosch, Ingrid Candel, Ype Driessen, Wim

Groot, Jim Pedd, Hans Philippsen, Romeijn Sadée,

Kate Surala

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennepe

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: Marion

Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en

andere belangstellenden kunnen zich abonneren

voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

paartjes

SPAANS IN MAASTRICHT! CURSUSSEN

VANAF 14 sept. www.taalstudiocampo.nl

PROFESSEUR THESISVORMGEVING

INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE

KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE PRIJS.

WWW.DLGRAPHICS.NL 0624321042 INFO@

DLGRAPHICS.NL

Are you a PhD Candidate? Join PhD Academy

for FREE & enjoy social, academic & sporty

events in Maas! See events PHDACADEMY.

ORG

Book fair Sat 7 & Sun 8 Nov roc Leeuwenborgh

Sibemaweg 20 10-17 h Info: boekenvoormensen.nl

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

_____ € 3,00

_____ € 4,00

_____ € 5,00

_____ € 6,00

_____ € 7,00

_____ € 8,00

OKTOBERMAAND BORSTKANKERMAAND SAMEN STERK TEGEN BORSTKANKER

MAASTRICHTSE
DECOLLETÉS

VERZIN 'N LEUKE
ACTIE! DOE MEE!

WWW.FACEBOOK.COM/MAASTRICHTSEDECOLLETES

Maastricht, Heer appartement met 2 verdiepingen

Ook geschikt voor studenten

Aantal slaapkamers 3. Keurig onderhouden.

Zonnige living met open luxe keuken.

Terras op het zuiden. Vraagprijs € 169.000,-

Foto's: info@heuvellandwonen.nl

Tel: 043 459 1213 Mobiel: 06 4234 7253

Sooothai

So original thai

opposite the university

50 seats

recharge
laptop or mobile
phones

special
day offers

ready to go
meals for at
home

with student card
10% discount

Tongersestraat 54 | 6211 Jp Maastricht | 043-3217946

Maastricht University

School of Business and Economics

1-JARIGE PARTTIME OPLEIDING VOOR WERKENDEN

Opleiding Business Control

voor beheerders, controllers en andere financials met Ambitie

- Donderdagmiddag+avond om de week
- Start januari en september
- Instroom minimaal HBO denk/werkniveau

Voor aanmelden en/of aanvraag brochure:
s.galama@maastrichtuniversity.nl | 043-3883780

www.opleidingBC.nl

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

1-10, 14.00 uur: dhr. Michael N.J. Wells-Greco, LL.M.	21-10, 10.00 uur: dhr. Lorenzo Desideri, Dottore Magistrale
2-10, 14.30 uur: Inauguratie prof.dr. Liesbeth J. Boersma	21-10, 12.00 uur: mw. Huizhen Chen
2-10, 16.30 uur: Inauguratie prof.dr. Joop P. van den Bergh	21-10, 14.00 uur: dhr. D. Allah-Adoumbye Djimadoumngar
7-10, 12.00 uur: dhr. Aidas Masiliunas	21-10, 16.00 uur: dhr. Th.J. van Rensch, LL.M.
7-10, 16.00 uur: mw.drs. Yvonne P.J. Bosch	22-10, 10.00 uur: mw. Alexandra König, MSc.
8-10, 14.00 uur: mw. Ilse G.M. Slot, MSc.	22-10, 12.00 uur: mw. Irene Eurlings, MSc.
8-10, 16.00 uur: dhr. Nicolas (Nicky) A.M. Pansters, MSc.	22-10, 14.00 uur: dhr. Michel J.L. Walthouwer, MSc.
9-10, 10.00 uur: mw. Paula Nagler, MSc.	22-10, 16.00 uur: mw.drs. Michelene N. Chenault
9-10, 14.00 uur: dhr. Jochem W. van der Veen, MSc.	23-10, 10.00 uur: mw. Marie J.M. Miglianico, MSc.
9-10, 16.00 uur: dhr. Roger A.J. Habets, MSc.	23-10, 14.00 uur: mw. Constance M. Sommerey, MPhil.
14-10, 12.00 uur: mw. Aisha O. Maulana, MSc.	23-10, 16.00 uur: mw.drs. Elisabeth G. Klompenhouwer
14-10, 14.00 uur: mw. Selamawit Mengesha Bilal, MSc. – Double Doctoral Degree UM-University of Alcalá	28-10, 10.00 uur: dhr. Eduardo Muniz Pereira Urias
15-10, 14.00 uur: dhr. Henk I.J.W. Havens, MSc.	28-10, 14.00 uur: dhr. Tobias Heldt, LL.M.
15-10, 16.00 uur: mw. Sanaz Yahyanejad, MSc.	28-10, 16.00 uur: dhr.drs. Anand Vinekar
16-10, 10.00 uur: mw. Alexandra C. Niculescu, MSc.	29-10, 10.00 uur: mw. Fleur E.P. van Dooren, MSc.
16-10, 12.00 uur: mw. Birthe A. Lehmann, MSc.	29-10, 16.00 uur: mw.drs. Gabriëlla Pons van Dijk
16-10, 14.00 uur: mw. Franziska Grashof, LL.M.	30-10, 10.00 uur: mw. Yara Pujol-Lopez, MSc.
16-10, 16.00 uur: mw. Josine J.C. Polak, MA.	30-10, 12.00 uur: dhr.drs. Bart A.E. Maesen
20-10, 16.00 uur: mw. N. Bronwen-Manby, LL.M.	30-10, 14.00 uur: dhr. Mehrdad Seirafi, MSc.
	30-10, 16.30 uur: Inauguratie Prof.mr. Joep Simmelink

Interne vacatures

- **Lecturers**, SBE, 16-38 hours
Vacancy number: AT2015.174
- **Functioneel Beheerder UM Web**, ICTS, 38 uur, schaal 10
Vacaturenummer: AT2015.175
- **Functioneel Beheerder Portal**, ICTS, 38 uur, schaal 10
Vacaturenummer: AT2015.176

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Ga naar de link Medewerkers en vervolgens naar Vacature-aanbod (onderaan de pagina). Klik daarna op Academic Transfer. De vacante functies zijn onderverdeeld in interne en externe vacatures. Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkerings-gerechtigden van de UM).

www.maastrichtuniversity.nl

EEN KIJK OP:
GRENSOVER-
SCHRIJDEND
ONDERZOEK

Er gaat een
wereld voor je
OPEN

**5 nov
2015**

SINT JANSKERK
MAASTRICHT

Gastspreker: Dr. André Kuipers

PROGRAMMA van 9.30-17.30 uur

Het programma bevat o.a. 2 boeiende gastsprekers en 2 interessante workshops: met o.a. speeddating, 1 tegen 100, Europese verordening (536/2014 multinationale trials) en Logistieke uitdagingen.

GEHELE PROGRAMMA/INSCHRIJVEN
ergaatenwereldvoorjeopen.nl

Laten we de kunstnier **klein** maken.
En de wereld van nierpatiënten weer **groot**.

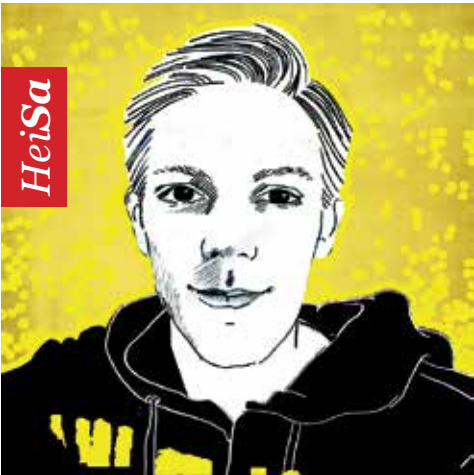
Draag bij aan de **draagbare kunstnier**.
Sms NIER naar 4333 of geef via nierstichting.nl

Met 1 SMS doneert u eenmalig € 2,- (exclusief telefoonkosten).
Meer informatie: www.nierstichting.nl/sms.

ZES MILJOEN TWEDEHANDS BOEKEN **MEER DAN 6000 VERKOPERS**

koop en verkoop uw tweedehands boeken

HeiSa

Rock bottom

Ooit begon ik als European Law School-student aan mijn avontuur in Maastricht. Vanwege de acht maanden die ik daarvoor in Australië had doorgebracht verkoos ik de Engelstalige variant van de opleiding boven de Nederlandse. Een goed begin is het halve werk, maar door die keuze stond ik al snel 1-0 achter.

Toen mijn academische jaar slechts drie weken jong was, besloot ik de studieadviseur te vragen of ik een 'transfer' mocht maken naar de andere variant, omdat de Engelstalige mij niet beviel. De beste chef had een ruime drie weken nodig om te kunnen concluderen dat het geen optie was om te switchen naar de Nederlandstalige rechtenopleiding. Administratieve overwegingen hinderden mijn overgang: 2-0 achter. Nog steeds sta ik perplex over de eenentwintig dagen die moesten verstrijken voordat het inderdaad 'te laat was om over te stappen'. Lange tijd heb ik gedacht dat 'rock bottom' wel van toepassing was op die situatie, want hoewel er geen naald, draad of andere voorwerpen aan te pas kwamen, voelde ik me enigszins genaaid.

Tijd heelt echter alle wonden: vandaag de dag vertoef ik in een van Europa's mooiste steden, waar bijna iedere hoek van de straat meer historie bevat dan het complete landschap van Australië bij elkaar. Als zevenjarig knaapje gooide ik een stuiver in de Trevi-fontein zodat ik ouder en wijzer terug zou keren naar deze fantastische stad. En hier ben ik dan, in de *Eternal City*, Romeijn in de stad van de Romeinen, wonend in een straat die te boek staat als *Via Gallia*. Je hoeft geen doorgewinterd Asterix en Obelix-fan te zijn om de ironie daarachter te vinden.

Een semester lang sta ik ingeschreven bij Sapienza University, de grootste universiteit van Europa. Na weken van mailverkeer is inmiddels het academische jaar hier ook begonnen, maar heb ik nog steeds geen duidelijkheid van mijn Italiaanse studieadviseur of ik correct ingeschreven sta voor de vakken die ik wil volgen. Het deed me aan het bovengenoemde denken. Ik klap niet uit de school als ik zeg dat menig Romeins ambtenaar meer espresso's drinkt dan werk verzet. Hoewel ik door deze 'bottom' misschien naast 30 ECTS pies, bestel ik gewoon nog een flesje wijn en ga ervan uit dat alles wel goed zal komen. 'Je druk maken over die dingen levert je alleen maar grijze haren op' zegt men hier. Voetje voor voetje komt men immers te Rome.

Romeijn Sadée

3HOOG

Door Ype
Driessen

René

Jurje

Merel

Harrie

Corine

Ik had graag met Germanicus willen overleggen over een passende titel voor mijn nieuwe functie maar nood breekt wet, en bovendien zat-ie weer ergens in het buitenland of misschien wel niet, in ieder geval; hij hield zich schuil. Voor mij althans. Welke nood? Die van ons aller Corine natuurlijk! Zodra ik het nieuws hoorde heb ik me ik spoorlags naar Randwijk begeven, naar de UNS 40, naar de psychologen. Daar verleent directeur zuster Miranda eerste hulp aan wie het maar nodig heeft, maar of dat genoeg is? Dat waag ik te betwijfelen. Mevrouw De Ruiters heeft weer op d'r flikker gekregen van de vakbroeders, dat clubje betweters van het Nederlands Instituut van Psychologen. Het NIP. Een zuinige afkorting, doet aan nipt denken en dat is precies het probleem: ze kunnen niet omgaan met iemand die groots en meeslepend leeft en denkt. En Corine denkt groots en meeslepend; of ze ook zo leeft weet ik eigenlijk niet zo precies, ik mag me niet tot haar intimi rekenen al zou ik dat, gezien haar ultrablonde verschijning, graag doen (oef, als mijn mevrouw B. dit maar niet leest, allez Albert, gedraag je!).

En wat heeft ze nu helemaal gedaan, ons Corientje? Wat heeft ze al die jaren als forensisch psycholoog gedaan? Een aardige opleiding op poten gezet, daar is iedereen het wel over eens. En veel opgetreden als deskundige bij allerhande rechtbanken. En elke actualiteitenrubriek in dit land van haar ravissante verschijning en ietwat schelle stemgeluid voorzien. Waar ze notoire boeven als Volkert en Joran deskundig van een diagnose voorzag. Onder het voorbehoud dat ze niet met ze gesproken had. Mag je dat dan doen, als psycholoog? Of moet je dan je mondje houden? Dat

vinden ze bij de site van *GeenStijl* wel. Daar staan ze bekend om hun genuanceerde beschouwingen en noemen ze haar een draaideurhaatzaaier dan wel draaideurfopwetenschapper. Ik weet ook niet wat dat is. En nu roept zelfs de NRC dat ze ook geen vrienden heeft onder haar vakgenoten! Zou dat echt zo zijn? Of is het kinnesinde? Omdat ze zelf nóóóóóit gevraagd worden voor een buisoptreden? Haar Maastrichtse vakgenoten zijn intussen wél voor haar in de bres gesprongen. Zou ze die bedreigd hebben? Je hoort wel eens dat ze in de omgang een tikje drammerig is. Dat ze het hoog in haar bol heeft. Vorig jaar zomer bracht *de Volkskrant* een portret van haar, stond

ze met geloken ogen en in een kunstzinnige pose op de foto. En vertelde ze dat Nederland te klein voor haar werd, dat ze in de VS haar tak van sport veel beter begrepen. Dat valt niet lekker in onze contreien. Zoiets zeg je niet. Maar als het nou eens wáár is! Dat ze in de VS weten wat een forensische psiech wel en niet mag doen, en dat ze dat in Nederland maar niet willen begrijpen! Ingewikkeld hè. Vind ik ook. Te ingewikkeld voor *soeur* Miranda. Hier is een Bergbroeder nodig. Neerlands hulp in bange dagen.

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder